

רשומות

ספר החוקים

6 בדצמבר 1979

949

ט"ז בכסלו תש"ם

צמוד

18 . . . . . חוק לתיקון פקודת התעבורה (מס' 15), תש"ם-1979.

חוק לתיקון פקודת התעבורה (מס' 15), תש"ם-1979 *

- תיקון סעיף 1
1. בסעיף 1 לפקודת התעבורה: (להלן - הפקודה), בהגדרות "ערובה", "פוליסה" ו"תעודת ביטוח", במקום "פקודת ביטוח כלי רכב מנועיים (סיכוני צד שלישי), 1947" יבוא "פקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], תש"ל-1970".
- תיקון סעיף 9
2. בסעיף 9 לפקודה -
- (1) במקום "ליצרן או לסוחר של כלי רכב מנועיים" יבוא "ליצרן או ליבואן של רכב מנועי, לבעל מוסך שיש לו רשיון כדין או לסוחר של רכב מנועי";
- (2) בסופו יבוא "או אחרי תיקונו".
- הוספת סעיף 12א
3. אחרי סעיף 12 לפקודה יבוא:
- 12א. (א) רשיון נהיגה לפי סעיף 11 שניתן למי שלא היה בידו רשיון לנהיגת רכב מנועי תקפו יהיה מוגבל לשנה אחת, ובה יראו אותו כנותן חדש.
- (ב) רשות הרישוי תחדש את רשיונו של נוהג חדש, אולם אם הוא הורשע באחת מן העבירות המגויות בתוספת השלישית, תתנה רשות הרישוי את חידוש רשיונו בבחינות ובבדיקות שתקבע, ומשחידשה כך את רשיונו אחרי קיום תנאים שהתנתה יחילו הוראות סעיף זה כאילו ניתן הרשיון לפי סעיף קטן (א).
- (ג) האמור בסעיף זה אינו בא לגרוע מכל סמכות של רשות הרישוי לפי הוראה אחרת של פקודה זו.
- הוספת סעיף 12ב
4. אחרי סעיף 12א לפקודה יבוא:
- 12ב. (א) רופא או פסיכולוג קליני המטפל באדם הסובל ממחלת נפש או מהפרעות נפשיות או באדם הסובל ממחלה שאינה ניתנת לאיזון העלוי לה להביא לחוסר התמצאות, לאיבוד השליטה ברכב בשל איבוד הכרה פתאומי או אובדן שיווי משקל, והוא סבור כי אותו אדם עלול בנהיגתו לסכן את עצמו או את זולתו, ישאל את החולה אם הוא מחזיק ברשיון לנהיגת רכב ציבורי או רכב מסחרי שמשקלו הכולל המותר הוא 4000 ק"ג או יותר; הוברר לרופא או לפסיכולוג קליני כי החולה מחזיק ברשיון נהיגה כאמור, ידווח על מחלתו לרשות שקבע שר הכריאות (להלן בסעיף זה - הרשות הרפואית), ואם לא עשה כן - יאשם בעבירה.
- (ב) הרשות הרפואית רשאית להשתמש בידיעות על מחלה כאמור בסעיף קטן (א) המצויות במשרד הכריאות או במערכת הבטחון על שלדי חותיה, וכל הוראה שבדין האוסרת מסירת ידיעה כאמור לא תחול על מסירת ידיעה לפי הוראות סעיף זה.

* נתקבל בכנסת בית ד' בכסלו תש"ם (27 בנובמבר 1979); הצעת החוק דברי הסבר פורסמו בה"ח 1386, תשל"ט, עמ' 156.

1 דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 7, עמ' 173; ס"ח תשל"ו, עמ' 193.

2 דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 15, עמ' 320; ס"ח תשל"ה, עמ' 237.

(ג) קיבלה הרשות הרפואית דיווח כאמור בסעיף קטן (א) או מידע כאמור בסעיף קטן (ב), תודיע לרשות הרישוי המלצתה לענין מתן רשיון נהיגה, התלייתו או ביטולו.

(ד) מידע שהגיע לאדם מכות סעיף זה, לא ימסרו אלא למי שהוסמך לכך על פי דין או לפי רשות מאת בית המשפט או בתשובה על שאלה שהציג לו מי שהוסמך לערוך חקירות על ביצוע עבירות.

הוספת סעיף 14 א

5. אחרי סעיף 14 לפקודה יבוא:

14 א. (א) על החלטתו של המפקח על התעבורה ועל החלטתה של ועדת הערר שמינה שר התחבורה בענין מתן רשיון מוגנת, רשאי מבקש הרשיון לערער לפני בית המשפט המחוזי בירושלים.

(ב) בית המשפט המחוזי ידון בערעור לפי סעיף קטן (א) בשופט אחד, והוא רשאי לאשר את החלטת המפקח על התעבורה או ועדת הערר, לבטלה, לשנותה או להחזירה אליהם.

(ג) שר המשפטים רשאי לקבוע בתקנות את המועד להגשת ערעור לפי סעיף קטן (א), את אופן הגשתו ואת סדרי הדין בו.

(ד) פסק דינו של בית המשפט המתוזי ניתן לערעור לפני בית המשפט העליון.

"ערעור על החלטת המפקח על התעבורה או ועדת ערר בענין רשיון למוגנת

תיקון סעיף 25

6. בסעיף 25 (א) לפקודה —

- (1) בפסקה (2), במקום "פקודת ביטוח כלי רכב של מנוע (סיכוני צד שלישי)", "1947" יבוא "פקודת ביטוח רכב מנועי [נוסה חדש], תש"ל—1970";
- (2) בסוף פסקה (3), המלים "הכל כמפורט בתוספת השלישית" — יימחקו.

החלפת סעיף 27

7. במקום סעיף 27 לפקודה יבוא:

27. (א) בית המשפט הדן בעבירת תעבורה רשאי, לענין העבירה, לקבל כראיה הודעה בכתב של שוטר או של מי שהוסמך כדין לערוך הודעה כאמור, או דו"ח בוחן של משטרת ישראל, אם אלה נעשו במילוי חפיקו של עורכם וסמוך ככל האפשר לאירוע העבירה.

(ב) הודעה ודו"ח בוחן לפי סעיף זה יצוינו בהם מועד עריכתם ומועד אירוע העבירה, והתימת בוחן תאומת בידי קצין משטרה בדרגת מפקח ומעלה, הכל לפי טופס שנקבע בתקנות.

(ג) הודעה בכתב ודו"ח בוחן שניתנו לפי סעיף זה — דינם כדין עדות לענין סעיף 237 לחוק העונשין, תשל"ז—1977.³

(ד) אין בהוראות סעיף זה כדי לגרוע מכוחו של בית המשפט לצוות, כי נותן הודעה או דו"ח בוחן ייחקר בבית המשפט, ובית המשפט ייעתר לבקשתו של בעל דין לצוות על כך; בית המשפט רשאי להטיל את הוצאות החקירה על המבקש אם גוכח שהבקשה באה לשם קנטור.

"הודעה בכתב ודו"ח בוחן

³ ס"ח תשל"ז, עמ' 226.

(ה) אין בהוראות סעיף זה כדי לגרוע מהוראות כל דין המקנה לעובד הציבור חסיון ממסירת עדות, או מכל הוראה בדבר הוכחת עובדה בתעודת עובד הציבור, או מכל דין השוסל או מסייג קבלתה של תעודה כאמור כראיה.

תיקון סעיף 27א 8. בסעיף 27א (א) לפקודה —

(1) ברישה, במקום "במצלמה אלקטרונית המופעלת מעל רמזור או במצלמה המופעלת על ידי שוטר" יבוא "במצלמה המופעלת באופן אוטומטי או בידי שוטר";

(2) אחרי פסקה (4) יבוא:

"(5) מהירות נסיעתו של הרכב."

תיקון סעיף 27ב 9. האמור בסעיף 27ב לפקודה יסומן (א) ואחריו יבוא:

"(ב) הוראות סעיף 70א (ו) יחולו גם על עבירה שלגביה נעשה צילום לפי סעיף 27א."

הוספת סעיף 29 10. אחרי סעיף 28 לפקודה יבוא:

29. (א) היה לשוטר יסוד להניח כי אדם עבר עבירת קנס בנסיבות מתמירות, יודיע לו כי יוגש נגדו אישום ותימסר לו הזמנה למשפט לפי חוק סדר הדין הפלילי, תשכ"ה—1965.

(ב) "נסיבות מתמירות" לענין סעיף זה — כפי שנקבעו בהוראות מאת ראש מחלקת תנועה של משטרת ישראל בהסכמת שר המשפטים ושר התחבורה ופורסמו ברשומות, בעתון בוקר ובעתון ערב."

החלפת סעיף 30 11. במקום סעיף 30 לפקודה יבוא:

30. שר התחבורה יקבע בצו את שיעור הקנס לכל עבירת קנס חוזרת או נוספת שעבר אותו אדם, ובלבד ששיעור הקנס לא יעלה על חמשת אלפים לירות לגבי עבירה ראשונה ועל שבעת אלפים וחמש מאות לירות לגבי עבירה חוזרת או נוספת."

תיקון סעיף 35 12. בסעיף 35 לפקודה, נסופו יבוא "לענין סעיף זה רואים צו מבחן כעונש אזהר אף אם ניתן ללא הרשעה".

תיקון סעיף 36 13. בסעיף 36 לפקודה —

(1) במקום סעיפים קטנים (א) ו-(ב) יבוא:

"(א) בית המשפט רשאי, באין הוראה אחרת בפקודה זו, לפטול נאשם פסילה על תנאי מקבל או מהחזיק רשיון בהיגה, ורשאי בית המשפט לקבוע שמקצתה של תקופת הפטילה תהיה על תנאי.

(ב) בית המשפט לא יטיל פסילה שהיא על תנאי בלבד —

(1) אם הרשיע את הנאשם בעבירה לפי סעיפים 336, 64, 64 א או 65:

(2) אם הרשיע את הנאשם בעבירה מן המפורטות בתוספת הראשונה שגרמה לתאונת זרעיים שבה נהבל אדם או גיזוק רכוש;

(3) אם הרשיע את הנאשם בעבירה מן המפורטות בתוספת הראשונה ובשתי השנים שקדמו לעבירה כבר הורשע על אותה עבירה כאמור ולא הוטלה עליו פסילה על תנאי על אותה עבירה;

(4) אם הרשיע אדם שכבר נפסל על תנאי, בשל עבירה שעבר תוך תקופה שנקבעה כגזר דינו ושלא פחתה משנה ולא עלתה על שלוש שנים, והעבירה היא אותה עבירה שעליה הורשע או אחת העבירות המפורטות בתוספת הראשונה או בתוספת השניה או עבירה שקבע בית המשפט באותו גזר דין:"

(2) סעיף קטן (א) – בטל, וסעיפים קטנים (ד) עד (ו) יסומנו כסדרם (א) עד (ה).

תיקון סעיף 336 ב

14. בסעיף 336 לפקודה –

(1) בסעיף קטן (א), המלים "שלא להטיל פסילה בפועל או" – יימחקו;

(2) בסעיף קטן (ב), המלים "ופסילה על תנאי לתקופה שלא תפחת משלוש שנים" – יימחקו, ובמקום "שלא להטיל פסילה בפועל או להטילה" יבוא "להטיל פסילה בפועל";

(3) בסעיף קטן (א), במקום "קנס של חמשת אלפים לירות" ובמקום "קנס של 7.000 לירות" יבוא "קנס של 100.000 לירות".

תיקון סעיף 42

15. בסעיף 42 לפקודה, ברישה, במקום "פסילה כאמור בסעיפים 35 ו-37 עד 40 וכן בסעיף 44 ו-44א היא מיום ההרשעה" יבוא "פסילה שפסל בית המשפט לפי פקודה זו תהיה מיום גזר הדין".

תוספת סעיף 46 א

16. אחרי סעיף 46 לפקודה יבוא:

46א. (א) בית משפט שפסל נאשם מהחזיק ברשיון נהיגה רשאי, מנימוקי קים שיפרשו, לדחות את הפסילה למועד שיקבע.

(ב) בעל דין יהיה רשאי לערער תוך שבעה ימים מיום שגמסרה לו החלטת בית המשפט בענין דחיית ביצועה של פסילה כאמור, ובית משפט שלערעור רשאי לאשר את החלטתו או לבטלה ולתת במקומה החלטתו אחרת."

תיקון סעיף 47

17. בסעיף 47 לפקודה, אחרי סעיף קטן (א) יבוא:

"(ד) קצין משטרה כאמור רשאי להחזיר רשיון נהיגה למי שנפסל מהחזיק בו לפי סעיף זה אם שוכנע כי לא יוגש אישום נגד בעל הרשיון."

- תיקון סעיף 49 18. בסעיף 49 לפקודה –
- (1) במקום כותרת השוליים יבוא "עיון חוזר וערר";
- (2) במקום "החלטת בית המשפט לפי סעיפים 46, 47 או 48 ניתנת לעיון חוזר בדרך הקבועה לגבי צו שניתן בבקשה לשחרור בערבות לפי סקודת השחרור בערבות, 1944" יבוא "החלטת בית המשפט לפי סעיפים 46, 47, 48 או 50 ניתנת לעיון חוזר ולערר בדרך הקבועה בחוק סדר הדין הפלילי, תשכ"ה-1965, לענין צו שניתן בבקשה לשחרור בערובה כאילו היתה צו כאמור".
- תיקון סעיף 62 19. בסעיף 62 לפקודה –
- (1) ברישה, במקום "קנס שלושת אלפים לירות" יבוא "קנס מאה אלף לירות, ואם העבירה היא עבירת קנס שדן בה בית המשפט – קנס תמישה עשר אלף לירות";
- (2) בפסקאות (3), (4), (6) ו-(7), במקום "נהג של רכב" יבוא "נוהג רכב".
- תיקון סעיף 63 20. בסעיף 63 לפקודה, במקום "חמשת אלפים לירות" יבוא "מאה אלף לירות".
- תיקון סעיף 64 21. בסעיף 64 לפקודה, במקום "חמשת אלפים לירות" יבוא "מאה אלף לירות".
- תיקון סעיף 64א 22. בסעיף 64א לפקודה, בסעיפים קטנים (א) ו-(ב), במקום "שתוך נהיגתו גרם לתאונה" יבוא "המעורב בתאונה".
- חוספת סעיף 64א 23. אחרי סעיף 64א לפקודה יבוא:
- "בדיקת שכרות 64ב. (א) בסעיף 62 (3) ובסעיף זה, "שיכור" – מי שנתון תחת השפעתו של משקה או סם משכרים או מסוכנים.
- (ב) היה לשוטר חשד סביר כי נוהג רכב או הממונה על רכב הוא שיכור, רשאי הוא לדרוש מהם להיבדק במועדים ובמקומות שיוצא, ומי שנדרש כך חייב לתיבדק כאמור.
- (ג) שר התחבורה ושר הבריאות רשאים, באישור ועדת הכלכלה של הכנסת, להתקין תקנות בעניינים אלה:
- (1) אחוז האלכוהול או הסם שבהשפעתו אסורה נהיגת רכב;
- (2) שיטות לבדיקת האלכוהול או הסם בנבדק;
- (3) אופן הבדיקות, מקומות הבדיקות ותעודות שיינתנו על תוצאות בדיקה.
- (ד) בית המשפט הדין בעבירה לפי סעיף 62 (3) רשאי לקבל כראיה תעודה שניתנה לפי סעיף קטן (ג) (3)."
- תיקון סעיף 65 24. בסעיף 65 (א) לפקודה, במקום "חמשת אלפים לירות" יבוא "מאה אלף לירות".
- תיקון סעיף 66 25. בסעיף 66 לפקודה, במקום "חמשת אלפים לירות" יבוא "מאה אלף לירות".

תיקון סעיף 67

26. בסעיף 67 לפקודה, במקום "חמשת אלפים לירות" יבוא "מאה אלף לירות".

הוספת סעיף 69א

27. אחרי סעיף 69 לפקודה יבוא:

"ניקוד בעבירות
תעבורה

69א. (א) שר התעבורה, בהסכמת שר המשפטים, רשאי לקבוע בתקנות שיטה לרישום נקודות על עבירות תעבורה שבהן הורשע בעל רישון נהיגה (להלן – שיטת הניקוד), ולקבוע את סוג העבירות ומספר הנקודות שיירשמו לחובתו של בעל הרישון על עבירה שבה הורשע.

(ב) שר התעבורה רשאי לקבוע בתקנות, באישור ועדת הכלכלה של הכנסת, אמצעי תיקון שיוטלו על בעל רישון נהיגה שגרשמו נקודות לחובתו לפי שיטת הניקוד, וביניהם – בדיקות רפואיות, בחינות הסברה, הדרכה ופטילה מהחזיק ברשיון נהיגה.

(ג) אמצעי תיקון לפי סעיף קטן (ב) יהיו בנוסף לכל עונש שהטיל בית המשפט על בעל הרישון בשל עבירה שהרשיע אותו בה."

תיקון סעיף 70

28. בסעיף 70 לפקודה, אחרי פסקה (23) יבוא:

"(23א) סדרי בטיחות תחבורתיים במפעלים המפעילים רכב במספר שנקבע בתקנות, והוראות בדבר הסמכת אדם שיפקח על סדרי הבטיחות התחבורתיים במפעלים כאמור, קביעת תפקידיו, חובותיו, כישוריו ודרכי עבודתו; תקנות לפי סעיף קטן זה יותקנו באישור ועדת הכלכלה של הכנסת;".

תיקון סעיף 70א

29. בסעיף 70א לפקודה –

(1) במקום סעיפים קטנים (ד) ו-(ה) יבוא:

"(ד) האגרות בעד הרחקת רכב והחסנתו כאמור בסעיף קטן (א), בשיעור שנקבע, יהיו מוטלות על בעל הרכב הרשום ברשיון הרכב, וזולת אם הוכח שהרכב נלקח ממנו בלי ידיעתו והסכמתו.

(ה) רכב שהורחק כאמור בסעיף קטן (ג) לא יחזור לבעלו או למחזיקו אלא אם שולמה האגרה שנקבעה לפי סעיף קטן (ד) במועד ובדרך שקבעו שר התעבורה ושר המשפטים בתקנות באישור ועדת הכלכלה של הכנסת;".

(2) בסעיף קטן (ו), בסופו יבוא "לא היה האחר צד במשפט הראשון, יתן לו בית המשפט אפשרות לסתור את העדויות שנגבו במשפט הראשון".

תיקון סעיף 72

30. בסעיף 72 (2) לפקודה, במקום "סעיף 4 לפקודת ביטוח כלי רכב מנועיים (סיכונר צד שלישי), 1947" יבוא "סעיף 6 לפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], תש"ל-1970".

תיקון סעיף 77

31. בסעיף 77 (א) (4) לפקודה, במקום "ובלבד שלא יעלו על שלוש לירות לשנה לאופן-ניים וחמש לירות לשנה לחלת אופן" יבוא "ובלבד שלא יעלו על הסכום שקבע שר התחבורה בהתייעצות עם שר הפנים".

32. בפרק הושיעי לפקודה, סעיפים 78, 79 ו-80 יסומנו להיות 79, 80 ו-81 ולפניהם יבוא:

78. (א) הממשלה תמנה מטה למלחמה בתאונות דרכים (להלן — המטה).
 (ב) הממשלה תקבע את הרכב המטה על פי המלצת שר התחבורה.
 (ג) שר התחבורה ימנה אחד מזכרי המטה ליושב-ראש המטה והוא יקבל הגחיותיו משרי התחבורה.
 (ד) שר התחבורה, באישור הממשלה ובידיעת ועדת הכלכלה של הכנסת, יקבע את תפקידי המטה ודרכי פעולתו.
 (ה) שר התחבורה יפרטם ברשומות הודעה על הרכב המטה ועל תפקידיו.”

”מטה למלחמה בתאונות דרכים

33. במקום התוספת השלישית לפקודה יבוא:

ההלפת התוספת השלישית

”תוספת שלישית

(סעיף 12א)

- (1) עבירה לפי סעיפים 10, 43, 44 או 65 לפקודה זו.
 (2) עבירה לפי תקנה 22 לתקנות התעבורה, תשכ”א—1961, לגבי אי-ציות נוהג רכב לרמזור ואי-מתן זכות קדימה, עבירה לפי תקנות 26 (2), 47, 54 או 57 לתקנות האמורות, ועבירה לפי תקנה 144 לתקנות האמורות לגבי אי-הודעה על תאונת דרכים או אי-הגשת עזרה לנפגע בתאונת דרכים.
 (3) עבירה לפי פקודה זו או התקנות לפיה אשר גרמה לתאונת דרכים שבה נפגע אדם.
 (4) עבירה שבית המשפט גזר על מי שעבר אותה פטילה בפועל מהחזיק ברש-יון נהיגה לתקופה של שלושה חודשים או יותר.”

חיים לבנדאו
שר התחבורה

מנחם בגין
ראש הממשלה

יצחק נבון
נשיא המדינה

⁴ ק”ת תשכ”א, עמ’ 1425; תש”ל, עמ’ 699.